

витъ доводи, домогванията на Австрия и Англия не били удовлетворени. Както свидѣтельствува приведеніятъ фактъ, младиятъ, едва що стѣпилъ въ дипломатическото поприще политикъ, 24-годишенъ още на възраст, озъртливо и съ бѣлѣжита далновидностъ гледалъ на въпроситѣ, по които му се е прѣдставялъ случай да работи.

Както се види, сѣдбата на славянитѣ, а особено на българитѣ, открито е заинтересувала младия дипломатъ.

Незабавно слѣдъ тоя прѣвъ свой сполучливъ дебютъ на дипломатическото поприще, графъ Игнатиевъ, като воененъ агентъ въ Лондонъ, донася на руския воененъ министръ, че прѣдвижда възстание на Сапаитѣ въ Индия, и изтъква нуждата за Русия въ тоя случай да поддържа Персія въ трудната за Англия минута. Влѣдствие на тия негови донесения въ 1857 год. се готвили да го назначатъ посланикъ въ Персія, но това назначение не се състояло. Игнатиевъ отишелъ да пѣтешествува на Изтокъ съ цѣлъ да се упознае по-отблизу съ работитѣ въ тоя край и пѣтеемъ прѣвъ Виена ималъ случай за прѣвъ пѣтъ да встѣпи въ сношение съ славянскитѣ дѣйци — Палацки, Ригеръ, Браунеръ, Дубровски и др. Но едва билъ пропѣтувалъ до Египетъ, когато билъ повиканъ назадъ въ Русия, за да поеме началството надъ военно-дипломатическата мисия въ Хива-Бухара. Слѣдъ сполучливото заврѣшване на тая си мисия графъ Игнатиевъ се завърналъ здравъ и читавъ въ Оренбургъ, гдѣто се било чуло, че е загиналъ и били даже донесли за това въ Петроградъ. Прѣвъ мартъ 1859 год. графъ Игнатиевъ е билъ произведенъ въ чинъ генералъ на 27 годишна възраст, и назначенъ руски пълномощникъ въ Китай, съ който били въз-